

Min kone blev forvandlet

Marjun så noget herligt, før hun døde. Det har fået hendes mand til at glæde sig

Den kristne tro er for mange en fast støtte i den sidste tid af deres liv. Det oplevede Niels Jacob Nielsen på tættest hold i forbindelse med ægtefællen Marjuns sidste uger på et hospice i Skive. Hun havde i flere år været syg af kræft.

Marjuns sygdomsforløb var præget af tillid til, at der er et evigt liv efter døden.

»Hun sagde ofte, at hun troede fuldt og fast på, at hun skulle hjem til sin himmelske far, og at hun var tryk midt i alt det svære, fordi hun troede på Jesus,« fortæller Niels Jacob, der er 79 år og pensioneret missionær. Han kommer oprindeligt fra Færøerne ligesom hans kone.

Foto: Finn Nalbjerg

Ansigtet lyste

Marjun var ni uger på hospice, hvor hun fik en god behandling. Langsomt aftog kræfterne. ▶

► »Da hun mærkede tiden nærme sig, bad hun til Jesus, om han ville tage hende hjem,« siger Niels Jacob. »Hun fortalte mig, at hun ikke var bange for at dø, for hun skulle hjem til et bedre sted, hvor der ikke var sygdom eller død.«

Niels Jacob var ved hendes side, og dagen inden hun døde i oktober sidste år, oplevede han noget, som har styrket hans tro.

»I de sidste par dage lå Marjun i sengen, men pludselig rejste hun sig op, og hendes ansigt blev helt forvandlet. Det lyste, og hun smilede stort og kiggede et bestemt sted

hen. Jeg spurgte hende, om hun så noget. 'Ja', svarede hun og lagde sig ned igen med et vidunderligt smil på læben,« fortæller Niels Jacob.

Næste dag sov Marjun stille ind, men før hun gjorde det, sagde de to ægtefæller et på gensyn til hinanden.

Jesus' ord er sandt

Nu er Niels Jacob alene i lejligheden i Kjellerup, og han tænker ofte på, hvad det var, der fik Marjun til at stråle.

»Jeg fik det ikke at vide, men det må være noget vidunderligt, hun så. Jeg glæder mig til at opleve det samme,« siger han.

»Det har styrket min tro på, at Jesus' ord om et evigt liv er sandt. Det er ikke noget, vi siger eller bilder os ind. Jesus' løfter hjælper mig til at holde ud i den tid, der er tilbage, inden det er min tur.«

Anette Ingemansen

Hør to minutters andagt på telefon

70 300 150

75 82 33 60

Fhv. skoleleder Georg Kjeldsen, Aarhus holder telefonandagten i uge 9

Indre Missions Telefonandagt
NETANDAGTEN.DK

jesusnet.dk

Læs mere om et liv efter døden på: **jesusnet.dk/svar/3995**

Hjælp min vantro

Straks råbte drengens far: »Jeg tror, hjælp min vantro!«

*Fra søndagens tekst i kirkerne:
Markusevangeliet kapitel 9, vers 14–29*

Grib redningen

Den lyder lidt kringlet! Kan man både tro og være vantro på samme tid? Det ligner vel noget i retning af at sige, at jeg betaler min gæld, men jeg har ingen penge. Det giver ingen mening.

Men mandens råb giver alligevel stor mening. Det var nemlig en fortvivlet fars råb om hjælp. Hans søn var syg, og ingen kunne hjælpe ham. Da han havde opgivet alt håb, mødte han Jesus. Som den allersidste mulighed spørger han, om Jesus kan helbrede sønnen. Jesus svarer ham: »Alt er muligt for den, der tror.«

Mange kristne har i fortvivlelse råbt de samme ord som denne far. Når modgangen rammer hårdt på forskellige fronter, kan troen på Guds almagt og omsorg være vanskelig at fastholde. Da er der kun råbet tilbage: »Jeg tror, hjælp min vantro!«

Når denne bøn er så befriende, er det fordi, hovedsagen ikke er vores tro, men ham vi tror på, Jesus Kristus. Han er som en redningskrans, der bliver kastet ud til os. Troen på dens kvalitet har ingen betydning i sig selv. Det er blot et spørgsmål om at gribe redningen.

Søren Juul Skovenborg

Jeg er tryghedsnarkoman

Tryghed er et grundlæggende behov for mennesker, men det er ikke ligegyldigt, hvor vi søger efter den

Jeg er vist ikke det eneste menneske, der bruger en del af min mentale kapacitet på at finde tryghed. Det er afgørende for mig at kunne føle mig sikker.

Vi er afhængige af tryghed. Det er der jo en god grund til. Verden indeholder farlige ting, som det er nødvendigt at tage højde for. Så vi er afhængige af tryghed, som en stofmisbruger er afhængig af stoffer.

Kalkpuds og orkaner

Nu kan man finde sin tryghed i mange ting. I Bibelen står en beskrivelse af personer, der vælger at pudse deres vægge, så huset ser flot ud: »Så derfor til dem, der pudser væggen, at den vil vælte; når regnen skyller ned, og haglene falder, når orkanen bryder løs« (Jeremias' Bog kapitel 13, vers 11).

Symbolsproget vil sige os, at det gælder om at forberede sig på livets orkaner på en god måde. Vi undgår

Foto: Thinkstock/Rawpixel

ikke at blive våde og få ting i vores liv ødelagt. Sådan er menneskelivet. Men Gud lover os, at hvis vi holder os til ham, vil vi altid bevare fællesskabet med ham og hans kærlighed. Han vil altid være nær med trøst og styrke og glæde.

Da jeg begyndte at opdage, at Gud findes, kom det med tryghed hurtigt på banen. Jeg opdagede, at en total tryghed kræver noget, der står totalt fast. Uanset alt i denne verden. Uanset liv og død. Det gør kun Gud. Og den dag, dødens orkan synes at tage selv vores liv, vågner vi op hos Gud i den totale og stormfrie sikkerhed for evigt. Det øver jeg mig i at turde tro på, hver gang stormene trækker sig sammen i mit liv.

*Sprint Aagaard Korsholm
Fra jesusnet.dk*